

Nejdříve škodlíci, pak žalobníčci

- CZ24 News | 6. května 2020

ČESKO: Starosta Prahy 6 Ondřej Kolář (TOP 09) včera vyzval v otevřeném dopise předsedkyni Evropské komise Ursulu von der Leyenovou, aby se postarala o oficiální, celoevropské odsouzení ruských útoků na členské státy Evropské unie. Čímž měl nepochybně na mysli tu vlnu nevole a kritiky, kterou v ruských médiích i oficiálních státních strukturách před časem sám vyvolal svou známou „koněvovskou“ provokací.

Ve zmíněném dopise píše doslova: **„Vážená paní předsedkyně, žádám a vyzývám Vás, abyste se důrazně zasadila o to, aby Rusku bylo jasně řečeno, že takovéto chování je neakceptovatelné.“**

Co vám to připomíná? Ze všeho nejvíc asi malého, usmrkaného uličníka, který vběhl na pískoviště, rozkopl velikému klukovi bábovičky... a úprkem se utíká schovat pod máminy sukně. Úžasné „odvážný“ počín. Takovými „hrdiny“ kdysi všichni normální muži, od pěti do devadesáti let, bezmezně pohrdali.

Ale přišla, jak říká slavná filmová hláška, „nová doba“ A s ní i nové, evropské hodnoty. Proto ani pan starosta Kolář není, v tomhle novém a progresivním žalobníčkování, nějakým osamělým kůlem v plotě. Kdepak. Partu s ním drží i celá naše strana nejpokrokovější, Piráti. Kteří neváhají vytrvale a opakovaně udávat premiéra této země (i další nemilované politiky) u nejrůznějších Unijních institucí a pak ještě drze urgovat reakci, když se jim zdá, že se s tím „tam nahoře“ moc párají.

S takovou ovšem Evropská unie, nasvětlena podobnými chrabrymi počiny našich taky-politiků, nepůsobí zrovna nejlépe. Ze všeho nejvíc připomíná macechu z filmových pohádek. Z těch O popelce, O dvanácti měsíčkách anebo ze zahraničí, z té o Mrazíkovi. Profiluje se jako zlá, záštiplná, agresivní osoba, milující své vlastní dítě opičí, bezmeznou láskou, která mu vše věří, vše odpustí a ve všem je podporuje. O to více pak nenávidí, ponižuje a bezdůvodně trestá dítě cizí, svěřené....

Podíváme-li se podrobněji, jakým týpkům, jakým činům a jakým názorům naše bruselská macecha v posledních letech nekriticky straní, kdo jsou tedy ty její vlastní, milované děti, pak nalezneme neskutečně tristní výřad evropských křiváků, úchylů a škodlivých elementů všeho druhu. Bez výjimky. Naproti tomu, mezi potlačovanými a trestanými, tedy mezi dětmi nevlastními, jasně rozpoznáváme sebe, své blízké a sobě názorově a hodnotově podobné. Normální, slušné, pracující...

Proto věřím, že páně Kolářova žádost padne na úrodnou půdu a vzbudí patřičnou celoevropskou reakci.

LUBOMÍR VYLÍČIL